

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	51-503-02-8
Дата	17.02.2025

10⁵³
м/м

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Рег. № 812100-2927, екз. №.....
17.02.2025 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ
И ОБЩЕСТВЕН РЕД
КЪМ ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВОТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н МАНОИЛ МАНЕВ

И

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
КЪМ ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВОТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н ДЕЛЯН ДОБРЕВ

Във в. с № 51-554-01-28/31.01.2025 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МАНЕВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДОБРЕВ,

Във връзка със законопроект № 51-554-01-28 за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, внесен от Божидар Божанов и група народни представители, предоставям на вниманието Ви следното:

С проекта се предлагат съществени изменения и допълнения в Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), по отношение на базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност, условията и реда при прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител, както и изплащането на дължимите обезщетения при прекратяване на служебното правоотношение. Освен това, е предложено до достигане на общата щатна численост на МВР от 45 хиляди служители.

разпоредбите на чл. 177 и чл. 180 от ЗМВР да се прилагат конкретни намаления от 10 до 2 на сто.

С внесените предложения за изменение и допълнение на ЗМВР се предлагат разпоредби, касаещи основни принципи за определяне на възнаграждения, обезщетения при прекратяване и социално-осигурителни права за държавните служители по ЗМВР, които не се прилагат в националното законодателство за други категории служебни правоотношения. Предложените разпоредби предполагат намаляване на достигнати социални права на държавните служители по ЗМВР и е предпоставка за създаване на социално напрежение сред заетите служители, както и липса на мотивация за привличане на кандидати за държавна служба.

Към настоящия момент конкретните размери на основните възнаграждения на държавните служители по чл. 141, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР се определят с Наредба № 8121з-919 от 13.07.2017 г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР и размера на началните и максималните заплати за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение. Залегналите длъжности на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР в наредбата (над 350 бр. длъжности за над 36 000 служители) са в съответствие с Класификатора на длъжностите в МВР. С оглед анализ на спецификата на дейностите, при определяне на длъжностите и съответните възнаграждения има действаща диференциация, която не е в зависимост от административните области. Определянето на длъжностите, респективно основните възнаграждения е в съответствие с организационната структура на министерството, уредена с чл. 37 от ЗМВР.

Предложението е в противоречие с общата държавна политика за възнагражденията на държавната администрация, като за нито една друга държавна структура не е приложен подход за определяне на възнаграждения в зависимост от административната област, в която се намира.

В МВР е налице йерархична структура, съобразно функциите и дейностите, които са вменени със ЗМВР, като същите се изпълняват от главни дирекции, областни дирекции и дирекции от общата и специализираната администрация. За държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР, съобразно изпълняваните функции и притежаваната квалификация са дефинирани следните видове длъжности: висши ръководни, ръководни, изпълнителски и младши изпълнителски. Длъжностите на държавните служители са утвърдени с класификатора на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 от ЗМВР. Следва да се има предвид, че МВР е със сложна организационна структура – около 60 основни структури, повечето от които с териториални звена. Съществуват структури, чиято дейност се осъществява на повече от една административна област, за което е неприложимо предложението за обвързване на базата за определяне на размерите основните месечни възнаграждения със средна работна заплата за административна област.

В тази връзка, при определяне на размера на основните месечни възнаграждения, в Наредба № 8121з-919 от 13 юли 2017 г. е спазен принципа на йерархичност, в съответствие с класификатора на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 от ЗМВР.

При определянето на основните заплати са взети предвид и съответните длъжностни нива, в съответствие с изискванията за образование, професионална квалификация, ниво на компетентност, отговорност и функционални задължения. На базата на гореописаните принципи и подходи е изградена диференциацията в размера на основните заплати за

съответните длъжности.

В този смисъл, предложение за обвързване на основните възнаграждения на държавните служители по ЗМВР, с възнаграждения в съответните административни области, на основание дисбаланс с частния сектор е нерационално и нелогично.

В § 1, т. 2 от проекта е предложено допълнение на чл. 177 от ЗМВР, за създаване на нова ал.2а за база за определяне на основното месечно възнаграждение за служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР. Следва да се посочи, че служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР са държавни служители, чийто статут се урежда със Закона за държавния служител и конкретно изброени разпоредби от ЗМВР. Визираните в проекта длъжности – изпълнителска и младша изпълнителска длъжност се отнасят за служители, които са полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, а не за държавни служители със статут по Закона за държавния служител.

В мотивите към предложението е визирано връщане на оригиналния текст на разпоредбите във връзка с възнагражденията на служители по Закона за държавния служител и по Кодекса на труда. Към настоящия момент в Закона за държавния бюджет на Република България не е регламентирана база за определяне размера на основното месечно възнаграждение на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

Предвид горното и това, че такива длъжности не са регламентирани за служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, предложението противоречи на действащата нормативна уредба.

В § 1, втора т. 2 от проекта е предложено създаване на ал. 6 и ал. 7 в чл. 177 от ЗМВР. В мотивите към предложението е посочено, че държавни служители, вкл. такива по ЗМВР, не плащат здравни и пенсионни осигуровки, което означава, че нетната заплата би била завишена спрямо тази в частния сектор. Предложението за нова ал. 6, е в противоречие с принципа за държавна служба в Република България, а именно че осигуряването на държавните служители се извършва за сметка на съответните бюджети.

Предложението за нова ал. 7 не е мотивирано и е в противоречие с принципите за определяне на възнаграждение в зависимост от изпълнението на определените задачи, задължения и отговорности, присъщи за съответното работно място или длъжност, в съответствие с приетите стандарти за количество и качество на труда и времетраенето на извършваната работа.

В § 2, от проекта е предложено изменение на чл. 180, ал. 2 от ЗМВР. Предложението не е мотивирано, води до намаляване на възнагражденията, не допринася за подобряване на условията за работа, нито за повишаване на доверието на гражданите в системата или за нейната ефективност.

От текста на § 3, т. 3 (чл. 226, ал. 1, т. 22) не става ясен видът на пенсията, който се има предвид, както и предвидено ли е предизвестие при прекратяването или не. Следва да се има предвид, че в ЗМВР е налице императивната норма на чл. 226, ал. 1, т. 1, съгласно която служебното правоотношение на държавните служители със статут по същия закон (чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3) се прекратява при навършване на пределна възраст - 60 години, поради което предвидените нови хипотези за прекратяване на служебното правоотношение са с ограничен времеви период на прилагане спрямо съответния служител – от придобиване или упражняване право на пенсия от служителя до навършване на пределна възраст. В чл. 69, ал. 2 КСО е определена възраст за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст от държавните служители по ЗМВР, като същата се увеличава ежегодно до достигане на 55 години, като от 1 януари 2025 г. възрастта е 54 години и 4 месеца.

В § 4, от проекта е предложено изменение и допълнения на чл. 234 от ЗМВР. С т. 1 и т. 2 се предлага намаляване на съществуващи права, свързани с условията на труд, а именно максималното обезщетение по 234, ал. 1 от ЗМВР. Предложените разпоредби предполагат намаляване на достигнати социални права на държавните служители по ЗМВР и са предпоставки за създаване на социално напрежение сред заетите служители, както и липса на мотивация за привличане на кандидати за държавна служба.

Предложението в т. 3 от § 4 не е мотивирано и противоречи на принципите на трудовото право за изчисляване на обезщетение за неизползван отпуск, а именно на база възнаграждение към датата на прекратяване.

Предвиденото в § 5, т. 1 алинея 6 на чл. 61 от Закона за администрацията, в частта да се публикуват данни за общия брой на лицата, упражнили правото си на пенсия не е изпълнимо. С влезлите в сила през 2015 г. промени в КСО отпадна изискването за прекратяване на осигуряването при отпускане на пенсиите за осигурителен стаж и възраст, като се създаде възможност за лицата, които са придобили право на пенсия, да се пенсионират, без да се изисква прекратяване на служебното или трудовото им правоотношение. Правото на пенсия е субективно право и се упражнява по волята на неговия носител, като не е предвидено задължение при упражняване правото си на пенсия служителите да уведомяват и/или да искат разрешение от работодателя или органа по назначаването. За изпълнението на разпоредбата ще е необходимо тези данни да се изискват от НОИ два пъти годишно.

Относно § 6 следва да се отбележи, че упражняването на правомощията по чл. 226, т. 22 от ЗМВР от органа по назначаване не налага приемането на вътрешни правила и осигуряване на тяхното първо прилагане в шестмесечен срок от приемането им, доколкото нормата не предвижда определена процедура, а единствено ново прекратително основание при упражняване право на пенсия – по искане на служителя или по инициатива на органа по назначаване. Никое от другите основания за прекратяване на служебното правоотношение не предполага издаване и спазване на специално разписани за това правила. Според чл. 226, ал. 6 от ЗМВР редът за прекратяване на служебното правоотношение по ал. 1 и за установяване на обстоятелствата по ал. 1, т. 7, буква "б" и т. 11 се определя с наредба на министъра на вътрешните работи. На това основание е издадена Наредба № 81213-311 от 2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

Следва да се отчита, че държавните служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението подлежат на първоначална професионална подготовка. Съгласно чл. 157, ал. 7 от ЗМВР новопостъпилите държавни служители, които подлежат на задължителна първоначална професионална подготовка, се назначават като стажанти за периода на обучението. Обучението на стажантите за заемане на младши изпълнителски и изпълнителски длъжности е с продължителност от 6 до 9 месеца, поради което в центровете за подготовка към АМВР и в АМВР може да започнат един или два курса годишно и конкурси за назначаване на държавна служба могат да бъдат обявявани само веднъж или два пъти годишно. По тази причина конкурсите за назначаване на държавна служба се обявяват с разчет да приключат около месец преди началото на обучението, т.е. един или два пъти годишно. Като се има предвид, че конкурси могат да се обявят само за вакантни длъжности, периодът от овакантяване на длъжности за държавни служители – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, до реалното им заемане е с продължителност между една година и една година и половина. Следва да бъде отчетено и че

капацитетът на обучаващите институции е разчетен да покрие естествения отлив на служители.

В § 7 от Преходните и заключителни разпоредби на проекта се предвижда различен подход за определяне размера на обезщетението по чл. 234 от ЗМВР на служителите, чиито правоотношения са възникнали до влизането в сила на предложения законопроект, а именно – месечно възнаграждение за годината, предхождаща прекратяването. Това е предпоставка за намаляване на размера на дължимите обезщетения, спрямо съществуващата към настоящия момент уредба.

В § 9 от Преходни и заключителни разпоредби на проекта се предвижда намаляване на базата за определяне на основните месечни възнаграждения от 2 до 10 на сто в зависимост от намалението на общата щатна численост от 51 хиляди до 45 хиляди. Изложените мотиви към законопроекта не са в съответствие с предложената разпоредба. Щатната численост на МВР се обуславя от множество външни и вътрешни фактори, оказващи влияние на основните функции и дейности на структурите на министерството. В този смисъл, щатната численост не следва да се обвързва с политиката по доходите на служителите в МВР. Предложеното намаление на общата щатна численост, обвързано с намаление в основните възнаграждения, е предпоставка за невъзможност за изпълнение на основни функции и дейности, вменени на структурите на министерството. Следва да се има предвид, че за периода 2009 г. - 2024 г., щатната численост на МВР е намалена с 14 658 щатни бройки, като същевременно не са отпаднали, а са вменявани и продължават да се възлагат нови функции и дейности за изпълнение от структурите на министерството.

На основание изложеното, Министерството на вътрешните работи не подкрепя предложените изменения и допълнения в ЗМВР

МИНИСТЪР

Даниел Митов